

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 15. dubna 2021 odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. 12. 2020, sp. zn. 5 T 27/2016, v trestní věci obžalovaných [redacted] J. [redacted] B. [redacted] narozeného [redacted] J. [redacted] H. [redacted] narozeného [redacted] a [redacted] M. [redacted] K. [redacted] narozeného [redacted] a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu u všech obžalovaných a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 byli obžalováni [redacted] J. [redacted] B. [redacted] J. [redacted] H. [redacted] a [redacted] M. [redacted] K. [redacted] podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštění obžaloby pro skutek popsáný v obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. 2 ZT 247/2015, tak, že podle § 226 písm. a) tr.ř. se obžalováni [redacted] J. [redacted] B. [redacted] nar. [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], přechodně bytem [redacted], [redacted] J. [redacted] H. [redacted] nar. [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], přechodně bytem [redacted], okres [redacted], [redacted] M. [redacted] K. [redacted], nar. [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted], [redacted], okres [redacted] zprošťují obžaloby pro skutek popsáný v obžalobě státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 28.01.2016 sp.zn. 2 ZT 247/2015 tak, že obžalovaný [redacted] H. [redacted], jenž věděl, že bude vyhlášeno výběrové řízení, ve kterém měl zájem uspět, na prodej nemovitostí označených jako „[redacted]“ a tvořených pozemkem parcelního č. [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemkem parcelního č. [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemky parcelních č. [redacted], vše v katastrálním území [redacted] zapsaných na listu vlastnictví číslo [redacted] katastrálním pracovištěm [redacted], jejichž vlastníkem je [redacted] se sídlem [redacted], který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24.02.2015 a zveřejnil jej na webových stránkách [redacted] a v dalších médiích, přičemž již v první polovině února roku 2015 na bližší nezjištěném místě předal obžalovaný [redacted] H. [redacted] obžalovanému [redacted] B. [redacted] finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předání peněz obžalovanému [redacted] K. [redacted] [redacted] což obžalovaný [redacted] B. [redacted] učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro obžalovaného [redacted] K. [redacted] a že zbývající částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro [redacted] P. [redacted] D. [redacted], nar. [redacted], [redacted] kterému obžalovaný [redacted] K. [redacted] tyto finanční prostředky kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři s tím, že se jedná pouze o polovinu slíbené částky a že druhou polovinu obdrží poté, co obžalovaný [redacted] H. [redacted] ve výběrovém řízení uspěje, přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že [redacted] a ani jeho [redacted] obviněný [redacted] K. [redacted], žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do jeho finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

2. Proti napadenému rozsudku podal **státní zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 v zákonné lhůtě odvolání v neprospěch všech tří obžalovaných.
3. Namítá, že skutková zjištění učiněná soudem I. stupně jsou chybná, založená na zcela tendenčním a nelogickém hodnocení důkazů v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Skutková zjištění soudu I. stupně opět nemají žádnou oporu v provedeném dokazování, soud I. stupně zopakoval prakticky veškeré chyby, kterých se dopustil v předchozím zprošťujícím rozsudku ze dne 27. 4. 2016, jenž byl zrušen usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2016.
4. Soud I. stupně po zopakování všech důkazů znovu dospěl k tomu, že závěr o naplnění skutku je založen především na výpovědi zemřelého [REDAKCE] D [REDAKCE] a na zaznamenaném hovoru mezi ním a obžalovaným K [REDAKCE] přičemž výpověď svědka D [REDAKCE] soud nepovažuje za konzistentní a má silné pochybnosti o významu provedených odposlechů, a proto tyto nepřímé důkazy nepovažoval za způsobilé vytvořit logický, ničím narušený a uzavřený okruh, z něž by bylo možno vyvodit jen jediný závěr a současně vyloučil možnosti jiného závěru.
5. Státní zástupce ve svém odvolání dále namítá, že pokud jde o výpověď [REDAKCE] D [REDAKCE] tak se jedná o důkaz přímý, neboť vypovídal o tom, co přímo sám svými smysly vnímal, viděl a slyšel. Soud I. stupně zcela nelogicky své závěry o nevěrohodnosti tohoto svědka vyvozuje ze srovnání toho, co svědek uvedl v přípravném řízení a při hlavním líčení s tím, co bylo napsáno v jeho trestním oznámení. Trestní oznámení přitom nelze v trestním řízení použít jako důkaz a tvrzení v něm uvedená nelze svědkovi ani předestříti, natož pak trestní oznámení srovnávat s jeho pozdější svědeckou výpovědí. Nadto však státní zástupce dodává, že tvrzení uvedená v trestním oznámení v žádném rozporu s výpovědí svědka [REDAKCE] D [REDAKCE] nejsou, neboť ty samé skutečnosti jednoduše popsal jinými slovy. Soud I. stupně dokonce svědkovi podsouvá tvrzení, která svědek nikdy neřekl, jako např. v odstavci 86 odůvodnění rozsudku, kde soud I. stupně uvádí, že svědek v přípravném řízení uvedl, že „obdržel dvě obálky stejné velikosti a hmotnosti“, což je podle soudu I. stupně v rozporu s tím, že předtím v tom samém výsledku uvedl, že mu obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] předal obálku jednu. Takové tvrzení soudu I. stupně je však v naprostém rozporu se skutečností, neboť svědek nikdy neuvedl, že by dvě obálky obdržel, vždy uváděl, že obdržel pouze jednu obálku, a to konkrétně jednu ze dvou stejných, které u [REDAKCE] K [REDAKCE] viděl. [REDAKCE] K [REDAKCE] mu k nim přitom řekl, že jedna obálka je „pro něj a jedna pro mne“, jednu z těchto obálek tedy [REDAKCE] K [REDAKCE] předal [REDAKCE] D [REDAKCE] a druhou si nechal. Soud I. stupně dále jako zásadní projev nevěrohodnosti svědka uvádí, že si již nebyl schopen vzpomenout na přesné datum, kdy tuto obálku dostal, což soud I. stupně ještě zdůrazňuje tím, že pokud by svědka následně tolik zaujalo oznámení, že nejde o vratnou, nýbrž o nevratnou zálohu, „jistě by si to někde poznámenal nebo se alespoň snažil blíže zařadit“ (viz odstavec 94).
6. Státní zástupce dále namítá, že svědek [REDAKCE] D [REDAKCE] v přípravném řízení vypovídal dne 20. 11. 2015, tedy více než 8 měsíců po skutku, v hlavním líčení dokonce až po více než roce a navíc po [REDAKCE], a proto považuje za zcela přirozené, že přesné datum předání obálky si již nevybavil a jeho výpověď to nijak nevěrohodnou nečiní, stejně tak jako soudem I. stupně opakovaně zdůrazňovaná skutečnost, že se svědek během výsledku v přípravném řízení radil se svým advokátem, což je samozřejmě jeho právo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

7. S ohledem na to, že svědek sám nejdříve přijal úplatek a toto oznámil orgánům činným v trestním řízení až s několikadenním odstupem, je zcela pochopitelné, že při výslechu měl svého advokáta a radil se s ním, neboť i jemu za určitých okolností hrozilo trestní stíhání. Navíc o poradu svědek svého advokáta požádal až potom, co na položenou otázku již odpověděl. Obhájci obžalovaných k tomuto výslechu ostatně byli také přítomni. Nelze též přehlédnout, že svědek při výslechu sám navrhl možnost podrobit se znaleckému zkoumání k potvrzení jeho věrohodnosti, což však soud I. stupně zcela pomíjí.
8. Soud I. stupně v odstavci 81) též spekuluje o možné motivaci [redacted] D [redacted] ke komplotu a křivému obvinění hned tří osob jako zámince k ukončení pracovního poměru [redacted] K [redacted], což podrobněji rozvádí v písemně odůvodněném odvolání. Vzhledem k tomu, že svědek [redacted] D [redacted] je již po smrti (jak soud I. stupně opakovaně zdůrazňuje), nemůže se takovým nepodloženým nařčením více bránit, ovšem jeho svědecká výpověď podložená dalšími důkazy je nepochybně obranou zcela dostačující.
9. Výpověď svědka [redacted] D [redacted] je v souladu však s dalšími důkazy, a to důkazy nepřímými, především záznamem jeho hovoru s [redacted] K [redacted] pořázeným podle § 158d odst. 2 tr. řádu, který však soud I. stupně jako důkaz znovu zcela deformoval a účelově jeho obsah zkreslil. [redacted] K [redacted] v tomto rozhovoru zcela jasně ujišťuje [redacted] D [redacted], že se nemusí bát, že by o tom, že „podplatil management“ a o tom, že „to má posichrované v tom rozhlase“, „zelinář“ H [redacted] někde mluvil, protože i tak musí dát nejvyšší nabídku a když jí nedá, tak to nedostane. Pokud [redacted] D [redacted] v hovoru říká, že (H [redacted]) „podplatil management“, tak [redacted] K [redacted] na to nereaguje nijak překvapeně a v hovoru zcela samozřejmě pokračuje právě ujištěním, že o tom H [redacted] nikde mluvit nebude. [redacted] K [redacted] totiž o podplacení nejenže moc dobře ví, ale v rozhovoru uvádí ještě další detaily, jak se k němu peníze na úplatek dostaly. Na otázku [redacted] D [redacted], jestli J [redacted] B [redacted] taky nic neřekne, jej [redacted] K [redacted] ujišťuje, že J [redacted] ne, že je v tom taky, protože „dostal jako půl milionu“. [redacted] K [redacted] pak ještě upřesňuje, že „J [redacted] si nechá půl a půl dává“. Zároveň [redacted] D [redacted] ujišťuje, že nikdo další (vedle zelináře H [redacted], J [redacted] B [redacted] a jich dvou) ve hře není. Tyto věty přitom lze logicky interpretovat jediným možným způsobem, že tedy [redacted] H [redacted] předal [redacted] B [redacted] částku 1.000.000 Kč, z toho si [redacted] B [redacted] půl milionu nechal a půl milionu měl předat dále. Tato druhá částka půl milionu se přitom rozdělila na 125.000 Kč pro [redacted] K [redacted] a 125.000 Kč pro [redacted] D [redacted], které obdrželi před jednáním Rady, a dále dalších 125.000 Kč pro [redacted] K [redacted] a 125.000 Kč pro [redacted] D [redacted], které měly obdržet následně, pokud vše dobře dopadne (tyto dvě částky si evidentně [redacted] B [redacted] nechal zatím u sebe). [redacted] K [redacted] totiž dále v hovoru říká, že pokud by to ten H [redacted] vyhrál, tak samozřejmě musí promyslet, jak zorganizuje tu druhou předávku. Dále oba řeší, jak [redacted] K [redacted] přišel na to, že se jedná o nevratnou zálohu a [redacted] K [redacted] na to uvádí „protože, protože my jsme o tom nemluvili, jo. On mi dal... on mi dal tu... ten časopis, tady máš prostě tohleto... Já jsem mu dopředu o nic neříkal. A on mi dal ten časopis a v tom byla ta obálka. A proto, a proto já jsem se s ním setkal jakoby podruhé tenkrát... A říkám, J [redacted], tak jenom abych věděl, prostě ty jsi něco říkal, že je to záloha, tak jenom, kolik to je záloha nebo co je to.... On říká, no půlka. Já říkám dobře no tak... a já mu říkám tak samozřejmě je to záloha a když to nedopadne, tak mi to vrátíme... A on říká ne“. Že se baví o [redacted] B [redacted] je zcela zřejmé z užití jména J [redacted] i z toho, že jedinou osobou, o níž chvíli předtím [redacted] K [redacted] uvedl, že se s ním sešel jenom dvakrát, je právě [redacted] B [redacted]. Poprvé od něj [redacted] K [redacted] dostal časopis s obálkou, podruhé se mu dostalo vysvětlení, že si tuto půlku úplatku může nechat, i když [redacted] H [redacted] nevyhraje, ale další polovina (to znamená znovu 125.000 Kč pro [redacted] K [redacted] 125.000 Kč pro [redacted] D [redacted]) už je vázána právě na podmínku, že [redacted] H [redacted] vyhraje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

10. Převzetí úplatku ve výši 500.000 Kč B [redacted] A za to, že sám zařídí předání úplatku K [redacted] a [redacted]. D [redacted] každému 125.000 Kč před a dalších 125.000 Kč potom, vyplývá pouze z tohoto jediného důkazu, a proto B [redacted] přijetí tohoto úplatku za vinu kladeno není. Ovšem skutečnost, že právě B [redacted] částku 250.000 Kč předal K [redacted] k rozdělení půl na půl mezi něj a [redacted] D [redacted] je potvrzená jednak výpovědí [redacted] D [redacted] a jednak tvrzením [redacted] K [redacted] zachyceným na výše uvedeném záznamu, včetně toho, že částka původně pocházela od [redacted] H [redacted] jako jednoho ze zájemců o koupi zámku. Předmětem obžaloby tedy stále zůstává podplácení [redacted] K [redacted] a [redacted] D [redacted] částkami 125.000 Kč, kdy podplácejícím je [redacted] H [redacted] a tím, kdo to pro něj jako pomocník zařídil, je [redacted] B [redacted].
11. Soud I. stupně tento důkaz v odstavcích 92) a 101) bagatelizuje tvrzením, že v tomto hovoru nezaznívají vždy jména, jakoby užití zájmena „on“ v jednotlivých větách bylo pro soud I. stupně překážkou, aby z předchozích i následujících vět, obsahujících příjmení B [redacted] a jméno [redacted] pochopil, kdo [redacted] K [redacted] předal časopis s obálkou, obsahující půlku peněz jako nevratnou zálohu na podplácení managementu [redacted].
12. Otisky prstů [redacted] K [redacted] na obálce, předané [redacted] D [redacted] předání této obálky nezvratně prokazují a skutečnost, že na obálce nebyly otisky [redacted] H [redacted] jeho manželky, ani [redacted] B [redacted], je zcela v souladu s tím, že [redacted] B [redacted] předal [redacted] K [redacted] obálku chytře uloženou v časopise a [redacted] K [redacted] tak částku při následném dělení na poloviny musel uložit minimálně do jedné další nové obálky, na niž již otisky prstů [redacted] B [redacted] z logiky věci být nemohly.
13. Výše uvedené důkazy o zapojení [redacted] B [redacted] do podplácení managementu [redacted] jsou pak doplněny záznamem jeho telefonického hovoru s [redacted] K [redacted], který ho informoval o neúspěchu H [redacted] a následujícím hovorem [redacted] B [redacted] s L [redacted] M [redacted], z něhož je zřejmé, že [redacted] B [redacted] je tímto výsledkem skutečně rozrušen („zasraná zkurvená Rada to neschválila“, „banda kreténů“). Podle soudu I. stupně však z tohoto důkazu a v něm uvedených extrémně emotivních a expresivních výrazů nelze bez důvodných pochybností dovodit, že by obžalovaný B [redacted] měl o výsledek hlasování Rady jiný než profesní zájem (viz odstavec 93) a 96)). Tento důkaz a v něm zachycená vyhrcoená reakce [redacted] B [redacted] však podle státního zástupce zcela jasně svědčí o tom, že [redacted] B [redacted] byl ve věci nadmíru osobně zainteresován a výsledek hlasování považoval za svou vlastní prohru („výběrové řízení jsme vyhráli“ a co všechno „jsme zaplatili“). Dále v odstavci 97) k tomu soud I. stupně ještě uvádí, že tento důkaz (záznam telefonního hovoru) nelze dát do souvislosti s jinými důkazy, neboť žádné jiné důkazy zřetelně neexistují.
14. Soud I. stupně tak hodnotí provedené důkazy odděleně, nikoliv v jejich vzájemných souvislostech.
15. Dále státní zástupce namítá, že samotnou kapitolou je pak účelové hodnocení důkazů, jež mají podpořit verzi obhajoby, v tomto případě tvrzení [redacted] K [redacted], že mezi [redacted] D [redacted] a jeho podřízenými byl zaveden systém vrácení poloviny vyplacených odměn, což podle soudu I. stupně má být prokázáno výpisem z účtu [redacted] K [redacted] a svědčit o tom, že obálka s penězi byla takovouto vratkou. Z výpisu z účtu [redacted] K [redacted] vyplývá pouze to, že vždy téhož dne nebo pár dnů poté, co byla na jeho účet připsána odměna od [redacted], si vybral určitou částku v hotovosti, jak je ostatně běžné, když zaměstnanci přijde na účet výplata a ten potřebuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

hotovost na běžné výdaje, protože ne vždy a všude lze platit kartou. Obžalovaný K si takto v lednu 2014 za částky 426.678 Kč vybral 70.000 Kč v hotovosti, v červnu 2014 si z částky 266.246 Kč vybral 65.000 Kč v hotovosti a v lednu 2015 si z částky 210.864 Kč vybral 30.000 Kč v hotovosti.

16. Všichni ostatní zaměstnanci popřeli, že by někdy generálnímu řediteli museli jakoukoliv část svých odměn vrátet, jediný R Z o něčem takovém slyšel, ovšem slyšel to právě od K, který se mu o tom „někdy zmínil“. Výše uvedené částky navíc ani neodpovídají oné „polovině odměny“, jak K ve své obhajobě uvádí, což následně podrobněji rozvádí v písemně odůvodněném odvolání.
17. Ze žádných důkazů nevyplývá záběr soudu I. stupně, uvedený v odstavci 80), že v lednu 2014 „náměstci (obžalovaný a pan Z) odevzdali panu D každý 70.000 Kč jako vratku z mimořádné odměny“. Toto si jednoduše soud I. stupně zcela vymyslel, protože svědek Z něco takového popřel. Na stejné úrovni je pak i závěr soudu I. stupně, že z uvedeného (to znamená z výpisu účtu K „soud zjistil, že P D vědom si dobře jím nastaveného systému, mohl využít této situace a vykonstruovat verzi o údajném úplatku“ (odstavec 81). V odstavci 88) pak soud I. stupně uvádí, že K „prokazuje předání vratky nejméně ve třech případech“. Výběry hotovosti z účtu ovšem prokazují pouze to, že obžalovaný si vybral z účtu hotovost, nic více, nic méně. V odstavci 98) to soud I. stupně sice zmírňuje tvrzením, že tato verze (tzn. údajné vratky odměn) se jeví jako nejméně věrohodná, přesto ji však soud nepovažuje za vyloučenou a dále se s ní v rozsudku argumentuje jako s důvodem pro své pochybnosti o verzi obžaloby. Výpovědi svědků, vyvracející existenci takového systému, i nahrávku K, v níž předanou obálku dává do naprosto jasné souvislosti s podplácením managementu soud I. stupně opět zcela pomíjí.
18. S ohledem na výše uvedené má státní zástupce za to, že soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, jsou též pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu I. stupně, a proto navrhuje, aby Městský soud v Praze napadený rozsudek zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí.
19. Městský soud v Praze jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, vůči nimž odvolání státního zástupce směřovalo, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to i z hlediska vytykaných vad a dospěl k následujícím závěrům.
20. Pokud jde o skutková zjištění soudu I. stupně, nemají opět oporu v provedeném dokazování, které sice bylo provedeno v dostatečném rozsahu, tak jak ukládá ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, avšak provedené důkazy soud I. stupně opět nehodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale především ve vzájemných souvislostech a nevypořádal se všemi podstatnými okolnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci samé. Při hodnocení provedených důkazů soudem I. stupně dochází nejen k deformaci jejich obsahu, jak správně namítá státní zástupce ve svém odvolání, ale i k jednostrannému jejich hodnocení ve prospěch obžalovaného, které je navíc i rozporuplné, když např. pod bodem 91) soud I. stupně uvádí, že „logické se jeví, že dlouhodobý zájemce H měl zájem na úspěšném průběhu výběrového řízení, včetně samotné koupě nemovitosti, a tak se přes svého dobrého známého B o celou věc intenzivně zajímal“, oproti tomu pod bodem 92) pak uvádí, že z nahrávky rozhovoru mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

■ D ■ a ■ K ■, kde tento obžalovaný uvádí, že zorganizuje druhou předávku, pokud by H ■ vyhrál, nelze bez důvodných pochybností dovodit, že by v ní ■ K ■ potvrdil, že od obžalovaného ■ H ■ prostřednictvím obžalovaného ■ B ■ obdržel částku 250.000 Kč, ze které polovina připadla obžalovanému ■ K ■ a druhá polovina byla určena pro ■ D ■. V této souvislosti však soud I. stupně zcela pomíjí, že skutečně částku 125.000 Kč ■ K ■ předal ■ D ■ což následně ani neopřel, a proto se jeví jako zcela nelogické, pokud soud I. stupně zpochybňuje výpověď svědka ■ D ■ tím, že si přesně nepamatoval dobu, kdy tuto částku od obžalovaného ■ K ■ převzal, neboť podstatná je skutečnost, že ji skutečně převzal v měsíci únoru 2015. Soud I. stupně se také řádně nevypořádal s obhajobou obžalovaného ■ K ■, když uvedl, „ že když částky obdržel na účet, vybral je v hotovosti a předával. Ví, že obdobně musel postupovat i ■ R ■ Z ■ nebo ■ Z ■ K ■ B ■.“ Svědci R ■ Z ■ a Z ■ K ■ B ■ tuto obhajobu obžalovaného nepotvrdili a v rozporu s ní jsou i částky, které vybral obžalovaný ■ K ■ ze svého účtu dne 13. 1. 2015, 16. 6. 2014 a 15. 1. 2014, kdy se v žádném případě nejednalo o polovinu čistých odměn, které mu byly v těchto případech vyplaceny. Soud I. stupně se s těmito skutečnostmi řádně nevypořádal.

21. V rozporu s výpovědí svědka ■ D ■ je i tvrzení soudu I. stupně pod bodem 86) odůvodnění napadeného rozsudku, že „obdržel dvě obálky stejné velikosti a hmotností“. Odvolací soud se plně ztotožňuje s námitkami státního zástupce, uvedenými v jeho odvolání, kde správně poukazuje na to, že výpověď svědka ■ D ■ je důkaz přímý a jeho výpověď učiněná v přípravném řízení a v hlavním líčení není rozporuplná, byť je pochopitelné, že s odstupem doby již nebyla tak detailní a obsáhlá, v žádném případě ji však nelze srovnávat s tím, co bylo napsáno v jeho trestním oznámení, neboť trestní oznámení není důkazem v trestním řízení. Státní zástupce v tomto směru dále správně namítá, že i přesto skutečnosti uvedené v trestním oznámení, které tento svědek podal, nejsou v rozporu s jeho výpověďmi, učiněnými před orgány činnými v trestním řízení, když ty samé skutečnosti popsal jinými slovy. Také je nutné souhlasit s námitkou státního zástupce, že výpověď svědka nemůže být zpochybňována pouze tím, že se radí v přípravném řízení se svým advokátem, neboť je to jeho právo a v předmětné trestní věci tomuto výslechu byli přítomni i obhájci obžalovaných.
22. Pokud soud I. stupně dovodil ze záznamu telefonického hovoru mezi obžalovaným ■ K ■ a obžalovaným ■ B ■ a následujícím hovorem ■ B ■ s I ■ M ■, že z nich nelze bez důvodných pochybností dovodit, že by obžalovaný ■ B ■ měl o výsledek hlasování Rady jiný než profesní zájem a že rozhovor a vyjádření obžalovaného ■ B ■ potvrzují, že opět došlo k tomu, před čím dlouhodobě varoval (viz bod 96) odůvodnění napadeného rozsudku), tak soud I. stupně naprosto nekonkretizoval, v čem by profesní zájem obžalovaného ■ B ■ měl spočívat. Rovněž v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu je tvrzení soudu I. stupně, že tuto nahrávku není možné dost dobře hodnotit v souvislosti s jinými důkazy, neboť žádné jiné důkazy zřetelně neexistují, což je v rozporu s provedeným dokazováním u hlavního líčení.
23. V rozporu s provedeným dokazováním je i tvrzení soudu I. stupně pod bodem 101), kdy soud I. stupně se opět nevypořádal řádně s celou výpovědí svědka ■ D ■, který mj. uvedl, že jediným kritériem předmětného výběrového řízení při prodeji předmětného zámečku byla nejvyšší cena, a proto výběrové řízení vyhrál s převahou pan H ■. Nebyl tedy žádný důvod k tomu, aby Rada ■ toto výběrové řízení neschválila a záleželo pouze na svědkovi Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

██████████ P██████████ D██████████ jako ██████████, zda smlouvu o prodeji předmětného ██████████ podepíše. Sám tento svědek ve své výpovědi také uvedl, že navrhoval, aby kritériem nebyla jenom cena, ale také záměr, avšak jeho návrh nebyl akceptován. Je tedy poněkud zmatečné a nesrozumitelné hodnocení důkazů soudem I. stupně, když uvádí „pokud státní zástupce dovozuje, že úplatek měl přesto sloužit jako takové dílčí pojištění hladkého průběhu výběrového řízení, ačkoli i na záznamu o sledování osob a věcí se hovoří o tom, že to H██████████ jisté nemá, že musí dát nejvyšší nabídku, jedná se rovněž o spekulaci, hodnotící určitý závěr z pohledu obecné logiky, nikoli z ohledu důkazní jistoty.“

24. Pod bodem 102) soud I. stupně uvádí, že v daném případě totiž netvoří nepřímé důkazy ucelený kruh, který umožňuje učinit závěr o vině všech tří obžalovaných, zcela však pomíjí důkazy přímé, tj. výpovědi svědků, kteří u hlavního líčení byli vyslechnuti.
25. O rozporuplnosti hodnocení provedených důkazů soudem I. stupně také svědčí závěr soudu I. stupně, kde uvádí „důkazně ani není postaveno na jisto, zda ██████████ D██████████ správně pochopil a reprodukoval, je-li částka, o které řekl policii, vratná či nevratná. Takové váhání se nabízí v rámci manévrování se svým vyviněním z podezření z přečinu přijímání úplatků“. Pokud tedy soud I. stupně naznačuje, že ze strany ██████████ D██████████ by se mohlo jednat o podezření z přečinu přijímání úplatků, tak musel též připustit, že tento úplatek mu poskytli obžalovaní. Pokud však k tomuto závěru nedospěl, považuje odvolací soud takovéto hodnocení důkazů za spekulativní a zmatečné, navíc svědčící o tom, že se soud I. stupně snaží důkazy hodnotit ve prospěch obžalovaných.
26. Pokud následně soud I. stupně označuje obžalovaného ██████████ B██████████ za ██████████, tak by též měl konkrétně uvést, jak k tomuto závěru dospěl. Rovněž nesrozumitelné a rozporuplné je hodnocení důkazů, provedených u hlavního líčení, kdy soud I. stupně uvádí „Je dovozeným důkazem s nedovolenou interpretací vyřčeného, že následný hovor ██████████ B██████████ s L██████████ a M██████████ dokládá zapojení obžalovaného do dané kauzy, neboť hovoří v množném čísle s tím, že „vyhráli výběrové řízení a že zaplatili požadované částky“. Skutečnost, že to Rada neschválila, ten jeho kámoš (nepochybně státním zástupcem myšlen obžalovaný ██████████ H██████████) ještě neví. Tyto nepřímé důkazy a podezření, ale nepodporuje jediný přímý důkaz, jímž je svědecká výpověď ██████████ P██████████ D██████████, která není konzistentní a tudíž věrohodná“.
27. Soud I. stupně nesprávně zjistil i motiv jednání obžalovaného H██████████ tak jak je uvedeno pod bodem 103) odůvodnění napadeného rozsudku, když uvádí „soud se ujistil, že motivem obžalovaného H██████████ měl být podle státního zástupce zájem uspět ve výběrovém řízení na prodej nemovitosti, a proto měl předat obžalovanému B██████████ částku 250.000 Kč, což je opět v rozporu s provedenými důkazy u hlavního líčení, zejména s výpovědí svědka ██████████ P██████████ D██████████, který v tomto směru jednoznačně uvedl, že výběrové řízení již bylo ukončeno, vyhrál jej obžalovaný H██████████ který nabídl nejvyšší částku a měla toto ještě potvrdit Rada a podepsat předmětnou smlouvu o prodeji svědek ██████████ P██████████ D██████████“
28. Pokud soud I. stupně pod bodem 105) odůvodnění napadeného rozsudku pak uvádí, že „soud se opřel také o závěr Ústavního soudu, ve kterém zdůraznil, že závěr o vině obžalovaného H██████████ a obžalovaného B██████████, a tedy o správnosti skutkové věty, založený jen na zdokumentovaném rozhovoru zúčastněné osoby s obžalovaným K██████████, není-li opřen o další důkazy, které by prokazovaly pravdivost všech informací v rozhovoru vyřčených, neodpovídá takový závěr požadavku § 2 odst. 5 tr. řádu“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

Pokud jde o citovaný závěr Ústavního soudu, tak soud I. stupně zcela pomíjí v této souvislosti další důkazy, a to výpověď svědků [REDAKCE]. P [REDAKCE] D [REDAKCE], R [REDAKCE] Z [REDAKCE], V [REDAKCE] K [REDAKCE], Z [REDAKCE] K [REDAKCE] B [REDAKCE], J [REDAKCE] M [REDAKCE] M [REDAKCE] S [REDAKCE] jakož i listinné důkazy, které byly u hlavního líčení provedeny, zejména záznam rozhovoru mezi svědkem [REDAKCE] D [REDAKCE] a obžalovaným [REDAKCE] K [REDAKCE] (záznam o sledování osob a věcí podle § 158d odst. 2 tr. řádu), odposlech a záznamy telekomunikačního provozu ve smyslu § 88 odst. 1 tr. řádu a odborné vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví daktyloskopie, výpisy z účtu obžalovaného [REDAKCE] K [REDAKCE]. Z těchto důkazů vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] předal [REDAKCE] D [REDAKCE] obálku s částkou 125.000 Kč, přičemž na obálce byly nalezeny otisky prstů obžalovaného [REDAKCE] K [REDAKCE] a jeho obhajobu, že se jednalo o odvod poloviny čistých odměn [REDAKCE] vyvracejí výpovědi shora uvedených svědků a též výpisy z účtu tohoto obžalovaného.

V záznamovém rozhovoru s [REDAKCE] D [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] K [REDAKCE] potvrdil, že od obžalovaného [REDAKCE] H [REDAKCE] prostřednictvím obžalovaného [REDAKCE] R [REDAKCE] obdržel částku 250.000 Kč, ze které polovina připadla jemu a druhá polovina je určena pro [REDAKCE] D [REDAKCE]. Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je patrné zapojení všech obžalovaných. Jde nejen o častý telefonický kontakt mezi obžalovanými [REDAKCE] B [REDAKCE] a [REDAKCE] H [REDAKCE] ale rovněž o komunikaci mezi obžalovaným [REDAKCE] K [REDAKCE] a [REDAKCE] B [REDAKCE] z obsahu hovoru je rovněž patrný značný zájem obžalovaného [REDAKCE] B [REDAKCE] na věci a jeho nelibost z rozhodnutí Rady [REDAKCE] tak jak i konstatoval Nejvyšší soud ČR v usnesení ze dne 20. 12. 2017, sp. zn. 3 Tdo 1314/2017.

Soud I. stupně se tedy s těmito důkazy řádně nevypořádal a postupoval tedy v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Odvolací soud dodává, že pouze poukazuje na skutečnosti, v souladu s platnou judikaturou Nejvyššího soudu i Ústavního soudu, s nimiž se soud I. stupně při hodnocení provedených důkazů řádně nevypořádal a je si plně vědom, že je výlučným právem pouze soudu I. stupně hodnotit věrohodnost provedených důkazů.

29. S ohledem na výše uvedené odvolacímu soudu nezbylo, než rozhodnout tak jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 15. dubna 2021

JUDr. Alena Makovcová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.